

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24765/2024
22.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјине и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Ђурђевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова из Београда, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2432/24 од 29.08.2024. године, у седници већа одржаној 22.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2432/24 од 29.08.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2432/24 од 29.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 123/24 од 06.06.2024. године, обавезана је тужена да тужиоцу исплати 1.500.000,00 динара на име накнаде штете за душевне болове због смрти блиског лица са законском затезном каматом од 06.06.2024. године до исплате као и да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 205.975,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2432/24 од 29.08.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба и потврђена пресуда Основног суда у Зрењанину П 123/24 од 06.06.2024. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду торшкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложила да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...10/23), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је исплата на име накнаде нематеријалне штете због смрти блиског лица применом члана 172., 200. и 377. Закона о облигационим односима. Према оцени Врховног суда, у конкретном ситуацији нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, као и начин пресуђења, с обзиром на то да је одлука о тужбеном захтеву заснована на примени одговарајућих одредби материјалног права и у складу са важећом праксом овог суда у сличној чињенично-правној ситуацији. Није од утицаја на другачију одлуку овога суда о дозвољености ревизије указивање у ревизији да се у односу на тужену Републику Србију, као правно лице, не може применити привилеговани рок застарелости потраживања накнаде штете одређен за застарелост кривичног гоњења, с обзиром на то да када је штета проузрокована кривичним делом и за кривично гоњење предвиђен дужи рок застарелости, захтев за накнаду штете застарева када истекне време одређено за застарелост кривичног гоњења, имајући у виду да у конкретној ситуацији постоји правноснажна пресуда којом је утврђено постојање кривичног дела и окривљени оглашен кривим за кривично дело.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. а у вези члана 413. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 31.01.2024. године. Вредност предмета спора је 1.500.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић